

— obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b), c) lub d) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 25 maja 2016 r. – Magnetrol International/Komisja

(Sprawa T-263/16)

(2016/C 279/46)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Magnetrol International (Zele, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci H. Gilliams i J. Bocken)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 11 stycznia 2016 r. w sprawie zastosowanego przez Królestwo Belgii systemu pomocy państwa dotyczącego zwolnienia z opodatkowania nadmiernych zysków SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN);
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 2–4 decyzji;
- w każdym razie stwierdzenie nieważności art. 2–4 tej decyzji w zakresie, w jakim przepisy te a) nakazują odzyskanie pomocy od podmiotów innych niż adresaci „decyzji o zwolnieniu z opodatkowania nadmiernych zysków” określonej w zaskarżonej decyzji oraz b) nakazują odzyskanie kwoty równej zwolnieniu podatkowemu beneficjentów, nie pozostawiając Belgii możliwości uwzględnienia dokonanej przez inne organy podatkowe korekty finansowej w górę;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy oczywistego błędu w ocenie, przekroczenia uprawnień oraz braku uzasadnienia w zakresie w jakim decyzja Komisji z dnia 11 stycznia 2016 r. w sprawie zastosowanego przez Królestwo Belgii systemu pomocy państwa dotyczącego zwolnienia z opodatkowania nadmiernych zysków SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) stwierdza istnienie pomocy państwa.
2. Zarzut drugi dotyczy naruszenia art. 107 TFUE oraz obowiązku uzasadnienia, jak również oczywistego błędu w ocenie w zakresie w jakim zaskarżona decyzja kwalifikuje rzekomy system pomocy jako środek selektywny.
3. Zarzut trzeci dotyczy naruszenia art. 107 TFUE oraz obowiązku uzasadnienia, jak również oczywistego błędu w ocenie w zakresie w jakim zaskarżona decyzja potwierdza, że ten rzekomy system pomocy jest źródłem korzyści.

4. Zarzut czwarty dotyczy naruszenia art. 107 TFUE, naruszenia zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań, oczywistego błędu w ocenie, przekroczenia uprawnień oraz naruszenia obowiązku uzasadnienia w zakresie w jakim zaskarżona decyzja nakazuje Belgii odzyskanie pomocy.

Skarga wniesiona w dniu 27 maja 2016 r. – Puratos i in./Komisja

(Sprawa T-265/16)

(2016/C 279/47)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Puratos (Dilbeek, Belgia), Delta Light (Wevelgem, Belgia) i Ontex (Buggenhout, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci H. Gilliams i J. Bocken)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 11 stycznia 2016 r. w sprawie zastosowanego przez Królestwo Belgii systemu pomocy państwa dotyczącego zwolnienia z opodatkowania nadmiernych zysków SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN);
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 2–4 tej decyzji;
- w każdym razie stwierdzenie nieważności art. 2–4 tej decyzji w zakresie, w jakim przepisy te a) nakazują odzyskanie pomocy od podmiotów innych niż adresaci „decyzji o zwolnieniu z opodatkowania nadmiernych zysków” określonej w zaskarżonej decyzji oraz b) nakazują odzyskanie kwoty równej zwolnieniu podatkowemu beneficjentów, nie pozostawiając Belgii możliwości uwzględnienia dokonanej przez inne organy podatkowe korekty finansowej w górę;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy oczywistego błędu w ocenie, przekroczenia uprawnień oraz braku uzasadnienia w zakresie w jakim decyzja Komisji z dnia 11 stycznia 2016 r. w sprawie zastosowanego przez Królestwo Belgii systemu pomocy państwa dotyczącego zwolnienia z opodatkowania nadmiernych zysków SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) stwierdza istnienie pomocy państwa.
 2. Zarzut drugi dotyczy naruszenia art. 107 TFUE oraz obowiązku uzasadnienia, jak również oczywistego błędu w ocenie w zakresie w jakim zaskarżona decyzja kwalifikuje rzekomy system pomocy jako środek selektywny.
 3. Zarzut trzeci dotyczy naruszenia art. 107 TFUE oraz obowiązku uzasadnienia, jak również oczywistego błędu w ocenie w zakresie w jakim zaskarżona decyzja potwierdza, że ten rzekomy system pomocy jest źródłem korzyści.
 4. Zarzut czwarty dotyczy naruszenia art. 107 TFUE, naruszenia zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań, oczywistego błędu w ocenie, przekroczenia uprawnień oraz naruszenia obowiązku uzasadnienia w zakresie w jakim zaskarżona decyzja nakazuje Belgii odzyskanie pomocy.
-